

Bogdán József

Kis versek

1.

kis alattomos hókupacok a plébániám
előtt kormos idegcsomók valaki meghalt
kibontja esernyőjét tüdőmben a fájdalom
fehér csengőjüket rázva hóvirágok
forgolódnak a föld alatt

2.

isten szomorú karjai a fák mozdulatlanok
akár az életem a vasárnapi nagymisék
után nem érdemes ölelésre tární a karod
mert úgy maradsz mint krisztus a kálvárián
kis ezüstbilincsek a megvénült bokrokon

3.

a vörös hajú nő az irodám asztalára csapott
és azt mondta plébános úr kötelessége
eltemetni a húgomat igaza van mondtam
megbékélve a sorsommal és egy pillanatra
ártatlan sírásónak éreztem magam aki a
szépen felöltöztetett kaucsukbabák között
bóklászik egy lélektelen budapesti áruházban

4.

a vasárnapi mise után a frissen megkeresztelt
kisbabát az édesanyja óvatosan a karjaimba
tette sohasem volt szebb karácsonyom
megőszült szárnyakkal öreg toprongyos
varjak verdesték plébániám ablakát
sohasem volt szebb karácsonyom

5.

összerándult bennem az élet mint a
kisbabák keze amikor alszanak szerbiában
esik a hó fúj a szél zord a tél tömeggyilkosok
ölegetik fehérre meszelt áldozataikat
egy halálra kínozott gólyát találtam a pravoszláv
temetőben köszönöm nem kérek kávét